

Spis treści

Wstęp	17
Nieautoryzowana historia służb	17
Szefowie francuskiego wywiadu (DGER, SDECE oraz DGSE)	20
I CZASY HEROICZNE (1940–1958)	21
Wprowadzenie: od drugiej wojny światowej do zimnej wojny	23
„Stare” SR z lat 1920–1930 – służba efektywna, ale niesłuchana	23
Okupacja i ruch oporu: służby specjalne w pojedynku między de Gaulle’em i Giraudem	25
Jaki model służb stworzyć w dobie zimnej wojny?	29
1. Tajne służby w latach 40. XX w. Spadkobiercy drugiej wojny światowej	31
1.1. Pułkownik Paillole i służby wywiadu generała Girauda	31
1.1.1. Paillole chce zabić Hitlera	31
1.1.2. Tajemnicze „Travaux ruraux” i podziemny kontrwywiad (CE)	32
1.1.3. Służby generała Girauda w Algierii	33
♦ <i>Zaginione archiwa</i>	33
1.2. Tajemniczy Henry Rollin – szef służby nadzoru terytorium Vichy	35
♦ <i>Marie-Madeleine Fourcade, wyjątkowa przywódczyni</i>	36
1.3. Złamać Enigmę! Francuskie służby na tropie niemieckich kodów	37
♦ <i>Kapitan Gustave Bertrand – as dekryptaży</i>	38
1.4. BCRA – tajne służby generała de Gaulle’a	39
1.4.1. Ważne narzędzie Wolnej Francji	40
♦ <i>André Dewavrin, ps. „Pułkownik Passy”</i>	40
1.4.2. Nieliczna grupa silnych osobowości	41
♦ <i>Gilbert Renault, zwany „Pułkownikiem Rémym”</i>	42
1.4.3. Trudne jednoczenie ruchu oporu	43
♦ <i>Marco-Kléber – podziemna siatka SR we Francji</i>	44
1.5. „Afera Howarda”, czyli jak brytyjskie służby chciały zniszczyć Wolną Francję	45
1.5.1. Szukając słabego punktu	45
1.5.2. Uzbroić torpedę	47
1.5.3. Namierzyć i odpalić	49
1.6. Sieci francuskiego ruchu oporu i zagraniczne służby wywiadowcze	52
1.6.1. Dominacja sieci brytyjskich	53
1.6.2. Do akcji wkracza polityka	54
1.7. Oddział B, wywiad FTP	54
♦ <i>Lucien Iltis, podwójny agent Klausa Barbiego</i>	55
1.8. Służby w okresie wyzwolenia	57
1.8.1. Passy robi porządek	57
1.8.2. Utworzenie SDECE	58
1.9. Polowanie na nazistowskich uczonych	59
1.10. „Afera Passy’ego” i narodziny SDECE	61
1.10.1. Pranie brudów „w rodzinie”	61
1.10.2. Finansowanie gaullistowskich sieci? Osobiste wzbogacenie?	63

2. IV Republika i „socjalistyczna SDECE”	65
2.1. Ribière, Boursicot i Fourcaud – trzej szefowie „socjalistycznej SDECE”	65
2.1.1. 1946: Ribière zostaje szefem służb po odejściu Passy’ego	65
♦ <i>Tajemniczy Léon Kastenbaum: tajne służby i Tour de France</i>	67
2.1.2. Członkowie z „Libé-Nord” w SDECE. Działania w Ameryce Południowej	68
2.1.3. Sprzeczką w SFIO	69
2.1.4. Nieustępliwy Pierre Fourcaud	71
2.1.5. B... jak Boursicot, R... jak Ruch Oporu	73
2.2. Roger Wybot, francuski „J. Edgar Hoover”	74
2.3. Tajne siatki antykomunistyczne SDECE	76
2.3.1. Kiedy SDECE tworzy tajną armię	77
2.3.2. Jak Anglicy i Amerykanie starali się zdublować SDECE: afera z „Niebieskim Planem”	78
2.4. 1944–1946: marsz w kierunku wojny w Indochinach	80
2.4.1. Kolonialna SR w Indochinach przed wojną	80
♦ <i>„Sekty” w Kochinchinie</i>	81
2.4.2. Japońska obecność, kontakty z Francją walczącą	82
♦ <i>1944: etapy tworzenia nowego, gaullistowskiego układu sił w Indochinach</i>	84
2.4.3. Odzyskać Indochiny	85
♦ <i>Francuskie służby wywiadowcze po inwazji japońskiej w marcu 1945</i>	85
2.4.4. Misja 5, zbrojne ramię gaullistów w Azji	87
♦ <i>Oddziały Misji 5 w Chinach w latach 1945–1946</i>	87
2.4.5. Indochińskie projekty generała de Gaulle’a	88
♦ <i>Binh Xuyên</i>	89
2.4.6. Listopad 1946: „wojna indochińska” zaczyna się w Hajfongu	90
2.5. 1946–1954: tajne wojny w Indochinach	92
2.5.1. Belleux – lotnik u steru	92
♦ <i>Sajgon, 1947: „Baza 40” SDECE</i>	92
♦ <i>W dżungli francuskich służb w Indochinach</i>	94
2.5.2. Działania majora Antoine’a-Marie’a Savaniego	95
2.5.3. De Lattre <i>superstar</i>	96
2.5.4. Organizowanie własnej partyzantki na tyłach Việt Minhu	97
♦ <i>Kontrywersja: „partyzanci autochtoni” armii francuskiej</i>	98
2.5.5. GCMA – „przemytnicy narkotyków”	99
♦ <i>Siły specjalne w Indochinach</i>	100
2.5.6. Điện Biên Phủ: koniec gry	101
2.6. Służba Akcji: siła rażenia	102
♦ <i>1947, izraelski batalion SDECE</i>	104
2.7. 1950, „afery generałów”: przecieki, pieniądze i cała reszta	106
2.7.1. SDECE zaciera ślady	106
2.7.2. Sprawa wartości pieniądza	107
2.8. Wielkie uszy SDECE	107
2.8.1. Wydział 26: szyfrowane telegramy, fałszywe dokumenty, „zabawki i atrapy” itp.	108
2.8.2. Wydział 28 i podpułkownik Black	109
2.9. Tajna wojna na Wschodzie: sukcesy w Pradze, porażki w Warszawie	111
2.9.1. Praga 1948: sprawa Ripki	111

2.9.2.	Czerwony alarm dla wszystkich placówek	112
2.9.3.	Polska rok 1949: seryjne aresztowania agentów SDECE	114
2.9.4.	„Porażka służb specjalnych w Polsce”	116
2.10.	„Czarni agenci” MINOS-u.	118
2.10.1.	Tajne szkolenia agentów wschodnich	119
2.10.2.	Krety wewnątrz SDECE	120
2.11.	„Nawor” – „Nasz człowiek w służbach NRD”	121
2.11.1.	Targi szpiegów w Lipsku.	121
2.11.2.	1966: „Nawor” umożliwia zlikwidowanie dużej wschodnioniemieckiej siatki wywiadowczej	123
2.11.3.	Okruch francuskiej wdzięczności	125
II OD DE GAULLE’A DO GISCARDA D’ESTAING (1958–1981)		127
Wstęp: od wojen kolonialnych do siatek w Afryce Francuskiej		129
Spadek po IV Republice		129
Wpływ gaullizmu		131
1. Wojna w Algierii.		135
1.1.	Powstanie w listopadzie 1954	135
1.1.1.	Wprowadzenie: objawienie ruchu nacjonalistycznego.	135
1.1.2.	Listopad 1954, utworzenie FLN	136
1.1.3.	Wywiad francuski w okresie zawieruchy	137
♦	<i>Schœn i wywiad kolonialny</i>	138
♦	<i>Policja Polityczna (fr. Police des renseignements g�n�raux, PRG) w Algierii podczas wojny.</i>	140
1.1.4.	Informatorzy na w�sciwych miejscach	140
1.2.	Francuskie s�l�bzy podczas wojny algierskiej	142
1.2.1.	Wszystkie r�ce na pok�lad	142
1.2.2.	S�l�b� Akcji w Algierii: operacje „Cantate”, „Oiseau bleu” i inne	144
1.3.	Misje „Hors jeu” przeciwko Naserowi i Ben Belli	147
1.3.1.	Misja „Torpedo”	147
1.3.2.	Zamachy na Ben Bell�	148
1.3.3.	K�s�ka MI6	149
1.3.4.	Fiasko operacji „Mousquetaire”	150
1.4.	Niesamowity p�k „Germain” uprowadza DC3 z Ben Bell�	152
1.4.1.	1951, delegat SDECE w Afryce P�łnocnej	152
1.4.2.	Pa�dziernik 1956, DC3 z Ben Bell� uprowadzony	153
1.4.3.	Szpieg wraca do liceum	155
1.5.	CCI i DOP – wojna si� radykalizuje.	156
1.5.1.	Tortury i „le�ne prace”	156
1.5.2.	Przechwytywanie informacji radiowych i pods�luchy telefoniczne	157
♦	<i>Organizacja i ewolucja CCI.</i>	158
1.6.	Bitwa o Algier – pe�nia w�l�dzy dla spadochroniarzy	159
1.6.1.	Wojna FLN	159
1.6.2.	Tortury i przeczesywanie miasta	160
1.7.	Operacja „Olivier” – „trzecia si�” wymyka si� z r�k SDECE	161
1.7.1.	Partyzanci zwalczaj�cy FLN	162
1.7.2.	11. batalion u boku Bellounisa	164
1.7.3.	FLN kontratakuje.	166

1.7.4.	Koniec gry	168
1.8.	„Niebieskość” i afera „Si Salaha”	169
1.8.1.	Wielkie kłamstwa kapitana Légera	169
1.8.2.	Fiasko operacji „Tilsitt”	171
1.9.	Nowa klęska w Algierii: FAAD	173
1.9.1.	Dokonać rozłamu w MNA	174
1.9.2.	Stworzyć FAAD	175
1.9.3.	Zlikwidować FAAD	177
1.10.	Wojna w eterze.	178
1.10.1.	Wojna psychologiczna: fałszywe programy „Studia Kléber”	178
1.10.2.	Tajna łączność SDECE	179
1.11.	Wielkość i dekadencja firmy Grossina.	180
1.11.1.	Grossin, Foccart i Melnik	181
1.11.2.	Dobrze zarządzana firma	183
1.12.	Jacques Foccart – nadzór gaullistów nad służbami	184
1.13.	Kardynał Tisserant, Jean Violet i profrancuska siatka w Watykanie	185
1.13.1.	Tajna siatka oporu przeciwko komunistom	186
1.13.2.	SDECE i Watykan w sprawie francuskiej Algierii	187
1.14.	„Czerwona Ręka” – operacje „Arma” i „Homo”	188
1.14.1.	Tajne operacje przeciwko dostawom broni dla algierskich bojowników	188
1.14.2.	„Pan José” – kret służb	189
1.14.3.	„Czerwona Ręka” uderza na oślep	190
1.14.4.	Grossin i Roussilat – dwaj rozgrywający	193
◇	<i>Walka z OAS – Biuro Łączności.</i>	194
2.	Czarna Afryka i zimna wojna	195
2.1.	De Gaulle i tajne służby – tajna polityka państwa w wydaniu gaullistów.	195
2.1.1.	„Można wprowadzić zamęt” u przeciwnika	195
2.1.2.	Wolne pole dla SDECE w afrykańskiej strefie wpływów Francji	197
2.2.	Tajna wojna SDECE przeciwko Gwinei.	198
2.3.	Zabójstwo Felixa Moumiégo i wojna przeciwko Związkowi Narodów Kame- runu	200
2.3.1.	Pastis z talem od „Wielkiego Billa”	200
2.3.2.	„Wojna specjalna” w Kamerunie.	201
2.4.	Pułkownik Maurice Robert „ojciec” tzw. Francafrique	203
2.4.1.	Od „małego porucznika” do „Wielkiego Manitu”	203
2.4.2.	Przeczesać Czarny Kontynent	204
2.4.3.	Udomowić niepodległość	206
2.4.4.	Utrzymać przychylnych szefów państw	209
2.4.5.	Ze SDECE do... Elfa.	211
2.5.	Bob Denard – „okropny” ze SDECE	212
2.5.1.	Porucznik żandarmerii w Katandze	212
2.5.2.	Od siatki Foccarta do SDECE	214
2.5.3.	Wojna w Jemenie.	215
2.5.4.	Powrót do Katangi	217
2.5.5.	Dostawy broni do Biafry	218
2.6.	Afera Ben Barki – plama na wizerunku władz	219
2.6.1.	Porwanie w Paryżu	220
2.6.2.	Bezlitosny śledczy	222

2.6.3.	SDECE przechodzi do Ministerstwa Obrony	223
2.7.	SDECE utrzymuje secesję Biafry	224
2.7.1.	Samoloty, broń i najemnicy – ciśnienie wzrasta	225
2.7.2.	Początki tajnej wojny Francji w Biafrze	226
2.7.3.	SDECE i najemnicy – dwie pieczenie na jednym ogniu	228
2.7.4.	Dziesiątki ton broni.	230
2.7.5.	Przegrana sprawa.	231
2.7.6.	SDECE w terenie	232
2.8.	Pułkownik Lionnet, łowca kretów	233
2.8.1.	Tajemnica „Martela”: rewelacje Golicyna, zbiegłego agenta KGB. . .	234
2.8.2.	Rumuńskie damy kier	237
2.8.3.	Afera Clémenta.	239
2.8.4.	To вина Rousseau	240
2.9.	Kuba – <i>barbouzes</i> kontra <i>barbudos</i>	243
2.9.1.	Thyraud de Vosjoli „wybiera wolność”	244
2.9.2.	SDECE walczy z „Trójkontynentalną”.	246
2.9.3.	Delouette i fałszywy „francuski łącznik”	247
2.10.	„Niech żyje wolny Quebec” – „czerwone kubraki” kontra SDECE.	248
2.10.1.	„Atak gaullistów” na Kanadę?	249
2.10.2.	Czy Francuzi pomogli GRC w zabójstwie Mario Bachanda?	250
2.10.3.	Nagroda Goncourtów dla Antonine Maillet	252
2.11.	Zadanie: chronić de Gaulle’a w Irlandii	253
3.	Era Marenches’a (1970–1981)	256
3.1.	Bardzo osobista dyplomacja Alexandra de Marenches’a	256
3.1.1.	Operacja „porno fotki”	256
3.1.2.	Szef służby Alexandre i generalne porządki	259
3.1.3.	Antykomunistyczne „święte przymierze”	262
3.1.4.	Rewolucja kulturalna w „Basenie”?	264
3.2.	„Struktury” pana de Marolles’a	265
3.2.1.	Silna osobowość	265
3.2.2.	Rewolucja w działaniach SA.	267
3.2.3.	Marolles wypada z łask	268
♦	„Komando Georges’a”: <i>Grillot, człowiek akcji</i>	269
3.3.	Cel: Kaddafi.	271
3.3.1.	Czadyjska pułapka	271
3.3.2.	Jak się go pozbyć?	274
3.3.3.	Marolles zbiera swój kram	275
3.4.	SDECE w Azji – nowe rozdanie.	277
3.4.1.	Zadanie: przygotować spotkanie Mao–Pompidou	278
3.4.2.	Nieudana „dezercja” szyfranta Zhanga	280
3.4.3.	Kret w przedstawicielstwie francuskim w Hanoi	281
3.4.4.	SDECE w Kambodży	282
3.4.5.	Dramat w ambasadzie Francji w Phnom Penh	284
3.5.	„Basen” organizuje „kontrewolucję goździków”	285
3.5.1.	1973: operacja „Szafir” przeciwko PAIGC	286
3.5.2.	SDECE i „kwietniowi kapitanowie”	288
3.5.3.	SDECE porzuca Spinolę	289
3.5.4.	SDECE prowadzi Partię Socjalistyczną do władzy	291

3.6.	Marenches „Afrykańczyk”	292
3.6.1.	Wojna cywilna w Angoli	293
3.6.2.	Dyrektor generalny i jego „interesy szczególne”: SDECE wspiera UNITE	294
3.6.3.	Rajd na Kolwezi	297
3.6.4.	„Dagobert” i Chińczycy	300
3.6.5.	Operacja „Barracuda”	302
3.7.	Od Bagdadu do Gafsy – SDECE w świecie arabskim.	303
3.7.1.	Wspólne interesy „Basenu” i służb irackich	304
3.7.2.	„Piłkarze” z Gafsy	306
3.8.	Ludzie Marenches’a ścigają „Carlosa”	308
3.8.1.	1975: „Sprowadzić «Carlosa» do Francji, by tutaj go osądzić”	308
3.8.2.	Polowania ciąg dalszy	309
3.9.	1979: wstrząsy w Iranie i Afganistanie	311
3.9.1.	Kiedy Marenches zamierza porwać ajatollaha Chomeiniego	311
3.9.2.	Początki tajnej wojny w Afganistanie	313
III	PREZYDENTURA MITTERRANDA (1981–1995)	317
Wstęp:	Maj 1981 – socjalistyczna burza w „Basenie” – od SDECE do DGSE . . .	319
	Niepokoje przy bulwarze Mortier	319
	Tymczasowa reorganizacja	321
	Specjalista od aeronautyki w „Basenie”	322
	Lecą głowy	324
	W Paryżu połała się krew.	325
	Misja „Charlie”	327
	◊ „Carlos” – szach i mat	329
1.	Nowe wyzwania	331
1.1.	Wojna służb: DST kontra DGSE.	331
1.1.1.	Wymiana szpiegów w Berlinie.	331
1.1.2.	„Imperializm” DGSE.	332
1.1.3.	„Farewell, towarzyszu!”	333
1.1.4.	Róże z kolcami w Berlinie	335
1.2.	Admirał Lacoste, czyli powrót do tradycji.	336
1.2.1.	Marynarz intelektualista szefem „Basenu”.	336
1.2.2.	Afera „Rainbow Warrior” – „Ta łódź musi zatonać!”	338
1.3.	Sprawa „Nut” jako przykład działań DGSE we Francji i na terytoriach zamorskich (DOM–TOM)	340
1.3.1.	Tajemnicza śmierć	340
1.3.2.	Placówki metropolitarne wywiadu	341
1.3.3.	Placówki DGSE w zamorskich departamentach	342
1.4.	Afera Greenpeace – służby, władza i media	343
1.4.1.	„Buntownicy z «Basenu»”	343
1.4.2.	Prasa wchodzi na scenę	345
1.4.3.	Upadek Charles’a Hernu – poważne konsekwencje nieudanej operacji	347
1.5.	Joseph Fourier i narodziny sił antyterrorystycznych	349
1.5.1.	Akta o kryptonimie „Wschodzące słońce”	349
1.5.2.	Upadek ojczulka „Józefa”	352
1.6.	Philippe de Dieuleveult, rezerwiści i współpracownicy (HC)	353

1.6.1.	Poszukiwacze przygód w służbie DGSE.	353
1.6.2.	Zawierucha wokół bazy „Bizon”.	354
1.6.3.	Dziennikarze jako <i>honorable correspondants</i> (HC)	356
1.7.	Mitterrand i Afryka – bez zmian.	358
1.7.1.	<i>Who's Who</i> siatek Foccarta w 1981	358
1.7.2.	Nowe sprawy w Czadzie	360
1.7.3.	O niezgodzie u wroga	362
1.7.4.	Jean-Claude Manton: z DGSE na prokonsula.	363
1.8.	Tajemniczy François de Grossouvre.	364
1.8.1.	Człowiek cień François Mitterranda	365
1.8.2.	Samobójstwo w Pałacu Elizejskim.	366
1.9.	Tajne wojny w Libanie – hulaszczki Bejrut	367
1.9.1.	1981 – zabójstwo ambasadora Louisa Delamare'a	367
1.9.2.	DGSE ciężko trafiona	370
1.9.3.	Zamach na Drakkar w 1983 – „niewyobrażalna głupota”	372
1.9.4.	1985–1986: francuscy zakładnicy w Libanie	374
1.9.5.	1986 – bomby w Paryżu	376
1.10.	Misja specjalna w Berlinie i za berlińskim murem	379
1.10.1.	Silna reprezentacja francuskich służb specjalnych w „Obozie Napoleona”	379
1.10.2.	Poczdum, MMFL i zabójstwo chorążego Mariottiego	382
2.	Świat bez ZSRR	386
2.1.	1989: upadek muru, rozpad „żelaznej kurtyny”	386
2.1.1.	Antycypacje Marie Murat, szefowej „sekcji D”	386
2.1.2.	Berlin: osierocony sowiecki kret, symbol końca świata	389
2.1.3.	Węgierskie rapsodie	391
2.1.4.	Rumunia: „agent Dinu” <i>alias</i> Charles Hernu	393
2.1.5.	Czechosłowacja: StB chce zwerbować „Hary'ego”	394
2.2.	Przekształcenia po wojnie w Zatoce	397
2.2.1.	Koniec zimnej wojny.	397
2.2.2.	Tajne porozumienia francusko-niemieckie.	399
2.2.3.	Hélios i DRM.	400
2.2.4.	Oko Paryża	402
2.2.5.	Dowództwo Operacji Specjalnych	404
2.3.	Claude Silberzahn – reformator DGSE	405
2.3.1.	Od Francji kolonialnej do prefektoralnej	406
2.3.2.	Wywłaszczeni wojskowi	407
2.3.3.	Sprawa polskiego samolotu MIG-29.	408
2.3.4.	Fiasko projektu „Fort 2000”	409
2.3.5.	Idriss Déby, nasz (nowy) człowiek w Ndżamenie	410
2.3.6.	Dyrektor DGSE i prasa.	412
2.4.	DGSE z misją pokoju w Afryce	414
2.4.1.	„Czysta inicjatywa służb”	414
2.4.2.	Nierozwiązany problem Tuaregów.	415
2.5.	Od Rocarda do Balladura: nieudana reforma	416
2.5.1.	„Jeśli to pana bawi...”	417
2.5.2.	Sonar i język bretoński	418
2.5.3.	Narodowa Rada Bezpieczeństwa	419

2.5.4. Reforma dwanaście lat później	421
2.6. Guerilla w Kambodży	422
2.6.1. Chińska klęska we Phnom Penh	422
2.6.2. Wsparcie dla armii Sihanouka	423
2.7. Długa historia relacji DGSE ze służbami subkontynentu indyjskiego	425
2.7.1. Od niepodległości do wojny w Bangladeszu.	426
2.7.2. Sojusz z Alexandrem de Marenches'em	427
2.7.3. Siatka pułkownika Bolleya.	428
♦ Dwie twarze pakistańskiej ISI.	430
2.7.4. DGSE i Tamiłskie Tygrysy	431
2.8. Wojna ekonomiczna – nowy front dla „Basenu”	433
2.8.1. CIA kontra „ <i>l’exception française</i> ”	433
2.8.2. Wojna ekonomiczna, czyli polityka ekonomiczna realizowana „innymi metodami”	435
2.8.3. „Mamy południe, Mr Schweizer”	435
2.9. Algieria 1992: „Zwycięstwo islamizmu czy dyktatura wojskowa”?	437
2.9.1. SM contra SDECE	437
2.9.2. Styczeń 1992: zamach stanu	439
2.9.3. 1993: wielki zwrot	440
2.9.4. Operacje „Arma” przeciwko islamistom.	443
2.9.5. DGSE i mnisi z Tibhirine	445
 IV OD CHIRACA DO SARKOZY’EGO (1995–2012)	 449
Wstęp: Chirac i Sarkozy – szok pokoleniowy	451
Chirac: „W mojej polityce nie ma miejsca dla służb specjalnych”. Naprawdę?	451
Sarkozy – służby specjalne na „krótkiej smyczy”	453
1. Lata Chiraca (1995–2007)	455
1.1. Jugosłowiańska puszcza Pandory	455
1.1.1. Ponad zbrodniami wojennymi?	455
1.1.2. Pyskówki z Amerykanami	457
1.1.3. Przypadek Gotoviny.	458
1.1.4. W służbie pokoju	460
1.2. Jean-Charles Marchiani – w podziemiach Republiki	461
1.2.1. Mieszanie interesu publicznego z prywatnym?	461
1.2.2. Zakładnicy w Bośni	463
1.2.3. Marchiani w ogniu krytyki	464
1.3. Niger i „iracki uran”	465
1.3.1. Nieprawdopodobna afera	466
1.3.2. Jeśli coś jest możliwe, to jest to prawdopodobne!	467
1.3.3. Zdrada w Waszyngtonie.	468
1.4. Konfrontacja z Bin Ladenem: sekret „Bazy Alliance”	470
1.4.1. Zrozumieć fenomen	470
1.4.2. 11 września 2001	472
1.4.3. The Big One	473
1.4.4. Baza Alliance	475
1.5. Tajemnica japońskiego konta Jacques’a Chiraca	477
1.5.1. Niegodziwości Tokyo Sowa Banku	477
1.5.2. Przygody „Kapitana Flama”	478

1.5.3. Zemsta kapitana Coquarta i „gejsza prezydenta”	480
1.6. Operacja „Alfa” w Katalonii	481
1.6.1. Operacja „Alfa” przeciwko Bin Ladenowi	482
1.6.2. Ruszamy do Barcelony	484
1.6.3. Ćwiczenie niepodobne do innych	486
1.7. Quoi d’Orsay rzuca się do „Basenu”	486
1.7.1. 2000: reformy Jeana-Claude’a Cousserana	487
1.7.2. „Pułkownik Passy” – zwycięstwo z za grobu	488
1.8. DGSE i nowi chińscy szpiegowie	489
1.8.1. Mister Hoang, „ryba głębinowa”	490
1.8.2. Magnat z Hongkongu i chińska mafia we Francji	492
1.8.3. „Nasz agent w Pekinie”?	493
1.8.4. Kret, który nim nie był...	494
1.9. W tyglu z zakładnikami	496
1.9.1. Kolejni zakładnicy	497
1.9.2. Dziennikarze w Iraku	500
1.9.3. Sprawa staje się polityczna	501
1.9.4. Siła czy negocjacje?	504
1.9.5. Sprawy w Sahelu	506
1.9.6. Zamieszanie z zakładnikami z Areva	508
2. Lata Sarkozy’ego (2007–2012)	511
2.1. Sarkozy – zaangażowany szef szpiegów	511
2.1.1. Innowacja strategiczna	511
2.1.2. Wybuch złości w DRM	515
2.1.3. Dobór kadr	516
2.2. System Totem: zgoda podpisana przez Léona Bluma	517
2.2.1. Operacje „Mojesz” i „Królowa Saba”	517
2.2.2. Koncepcja „Totemu” Léona Bluma	519
2.2.3. Partnerzy: BND – najwyższe miejsce na liście	521
2.2.4. Super-Totem w stylu Sarkozy’ego	522
2.3. W sprawach Korei Północnej – Francja błądzi we mgłę	523
2.3.1. „Krag frankofilów”	523
2.3.2. 2011: „Biuro Współpracy” w Pjongjangu	524
2.4. Szpiegowie się prywatyzują	525
2.4.1. Rozwój „wywiadu ekonomicznego” – nie do zatrzymania	525
2.4.2. Z DGSE do biznesu	527
2.4.3. Gallice Security w „strefach burz”	528
2.5. Byli członkowie służb specjalnych obrony narodowej: strażnicy świątyni	530
2.6. Dwugłowy orzeł: nowy typ szpiegostwa rosyjskiego	532
2.6.1. Paryż 1992: spotkanie rosyjskiej SWR i DGSE	532
2.6.2. DGSE filmuje daczę Primakowa	535
2.6.3. Siła „nielegalnych”	537
2.7. Nowe afgańskie wyzwania	538
2.7.1. Szariat – „synonim sprawiedliwości”	539
2.7.2. Zan, Zar i Zamin	541
2.7.3. O pożytku z zakładników	544
2.8. Arabska wiosna DGSE	546
2.8.1. Tunezja: ostrzeżenia ze strony Quai d’Orsay i DGSE	546

2.8.2. Egipska wiosna	549
2.8.3. Sprawy libijskie	550
2.8.4. Zakazać lotów czy zmienić reżim?	552
2.8.5. Ludzie z COS i GSE na froncie libijskim	553
2.8.6. Chrząst bojowy europejskiego systemu satelitarnego	556
2.9. Wiecznie powracający temat kontroli parlamentarnej	557
2.9.1. Nieśmiałe inicjatywy	557
2.9.2. Pomysły socjalistów	559
2.9.3. Francja w tyle	561
Zakończenie	565
Tajne służby rozpalają wyobraźnię	565
Wojna ekonomiczna	566
Przełamywanie barier	567
Świat stoi otworem	568
Aneks.	571
Agenci, którzy zginęli w tajnej służbie Francji w latach 1945–2012	571
Indeks nazwisk i pseudonimów	587